

Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (wielka izba)

z dnia 13 marca 2012 r.*

Odwołanie — Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające wobec Islamskiej Republiki Iranu w celu niedopuszczenia do rozprzestrzeniania broni jądrowej — Zamrożenie funduszy filii banku — Zasada proporcjonalności — Posiadanie podmiotu lub kontrola nad nim

W sprawie C-380/09 P

mającej za przedmiot odwołanie w trybie art. 56 statutu Trybunału Sprawiedliwości, wniesione w dniu 25 września 2009 r.,

Melli Bank plc, z siedzibą w Londynie (Zjednoczone Królestwo), reprezentowana przez D. Andersona oraz D. Wyatta, QC, oraz przez R. Blakeleya, barrister, upoważnionych przez S. Gadhię i T. Dina, solicitors,

wnosząca odwołanie,

w której pozostałymi uczestnikami postępowania są:

Rada Unii Europejskiej, reprezentowana przez M. Bishopa oraz R. Szostaka, działających w charakterze pełnomocników,

strona pozwana w pierwszej instancji,

Republika Francuska, reprezentowana przez E. Belliard oraz przez G. de Bergues'a, L. Butela i E. Ranaivosona, działających w charakterze pełnomocników,

Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, reprezentowane przez S. Hathawaya, działającego w charakterze pełnomocnika, wspieranego przez S. Lee, barrister,

Komisja Europejska, reprezentowana przez S. Boelaert oraz M. Konstantinidisa, działających w charakterze pełnomocników,

interwenienci w pierwszej instancji,

TRYBUNAŁ (wielka izba),

w składzie: V. Skouris, prezes, A. Tizzano, J.N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, J.C. Bonichot, A. Prechal, prezesi izb, A. Rosas (sprawozdawca), R. Silva de Lapuerta, K. Schiemann, E. Juhász, D. Šváby, M. Berger i E. Jarašiūnas, sędziowie,

rzecznik generalny: P. Mengozzi,

* Język postępowania: angielski.

sekretarz: L. Hewlett, główny administrator,

uwzględniając procedurę pisemną i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 29 marca 2011 r.,
po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 28 czerwca 2011 r.,
wydaje następujący

Wyrok

- 1 W odwołaniu Melli Bank plc (zwana dalej „Melli Bank”) żąda uchylecia wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 9 lipca 2009 r. w sprawach połączonych T-246/08 i T-332/08 Melli Bank przeciwko Radzie, Zb. Orz. s. II-2629, zwanego dalej „zaskarżonym wyrokiem”, którym sąd ten oddalił jej skargi mające za przedmiot, po pierwsze, w sprawach T-246/08 i T-332/08, stwierdzenie nieważności pkt 4 tabeli B załącznika do decyzji Rady 2008/475/WE z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie wdrożenia art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 423/2007 dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 163, s. 29, zwanej dalej „sporną decyzją”) w zakresie jej dotyczącym, a po drugie, w sprawie T-332/08, posiłkowo, stwierdzenie, że art. 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia Rady (WE) nr 423/2007 r. z dnia 19 kwietnia 2007 r. dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 103, s. 1) nie znajduje zastosowania.
- 2 Jak stwierdził Sąd w pkt 1 zaskarżonego wyroku, wnosząca odwołanie, Melli Bank, jest spółką akcyjną zarejestrowaną i mającą siedzibę w Zjednoczonym Królestwie, zatwierdzoną przez Financial Services Authority (urząd ds. nadzoru finansowego Zjednoczonego Królestwa) i podlegającą jego regulacjom. Rozpoczęła ona swoją działalność bankową w Zjednoczonym Królestwie w dniu 1 stycznia 2002 r., w wyniku przekształcenia brytyjskiego oddziału Bank Melli Iran. Bank Melli Iran będący podmiotem macierzystym, do którego w całości należy Melli Bank, jest bankiem irańskim kontrolowanym przez państwo irańskie.

Ramy prawne

Rezolucje 1737 (2006) i 1747 (2007) Rady Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych

- 3 W celu wywarcia nacisku na Islamską Republikę Iranu, aby zakończyła ona działania stwarzające zagrożenie rozprzestrzenianiem broni jądrowej i działania związane z rozwojem systemów przenoszenia broni jądrowej (zwane dalej „rozprzestrzenianiem broni jądrowej”), Rada Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych (zwana dalej „Radą Bezpieczeństwa”) w dniu 23 grudnia 2006 r. przyjęła rezolucję 1737 (2006).
- 4 W pkt 12 wspomnianej rezolucji Rada Bezpieczeństwa:
„[postanowiła], że wszystkie państwa powinny zamrozić fundusze, inne aktywa finansowe i zasoby gospodarcze znajdujące się na ich terytorium w dniu przyjęcia niniejszej rezolucji lub w późniejszym czasie, będące własnością osób lub podmiotów wymienionych w Załączniku lub przez nie kontrolowane, a także fundusze, inne aktywa finansowe i zasoby gospodarcze innych osób lub podmiotów wskazanych przez Radę Bezpieczeństwa lub przez Komitet jako zaangażowanych w działania Iranu wrażliwe z punktu widzenia rozprzestrzeniania materiałów jądrowych lub w opracowywanie systemów przenoszenia broni jądrowej czy też bezpośrednio związanych z takimi działaniami lub udzielających im wsparcia, a także osób lub podmiotów działających w ich imieniu lub pod ich kierunkiem, lub podmiotów będących ich własnością lub przez nie kontrolowanych, także w nielegalny sposób [...]” [tłumaczenie nieoficjalne].

- 5 W załączniku do rezolucji 1737 (2006) wymienione są osoby i podmioty zaangażowane w rozprzestrzenianie broni jądrowej i których fundusze oraz zasoby ekonomiczne (zwane dalej „funduszami”) powinny zostać zamrożone.
- 6 Wspomniany wykaz był wielokrotnie aktualizowany licznymi rezolucjami Rady Bezpieczeństwa, a zwłaszcza rezolucją Rady Bezpieczeństwa 1747 (2007) z dnia 24 marca 2007 r., która zamroziła fundusze irańskiego banku Bank Sepah i jego filii w Zjednoczonym Królestwie, Bank Sepah International plc. Wnosząca odwołanie nie została objęta zarządzeniem przez Radę Bezpieczeństwa zamrożeniem funduszy.

Wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB

- 7 W odniesieniu do Unii Europejskiej rezolucja 1737 (2006) została wdrożona wspólnym stanowiskiem Rady 2007/140/WPZiB z dnia 27 lutego 2007 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 61, s. 49).
- 8 Artykuł 5 ust. 1 wspólnego stanowiska 2007/140 ma następujące brzmienie:
„Wszelkie fundusze [...], których właścicielami są, lub które są posiadane, przechowywane lub kontrolowane, bezpośrednio lub pośrednio, przez:
  - a) osoby i podmioty wskazane w załączniku do rezolucji 1737 (2006), jak również inne osoby i podmioty wskazane przez Radę Bezpieczeństwa lub komitet zgodnie z pkt 12 rezolucji 1737 (2006); te osoby i podmioty wymienione są w załączniku I;
  - b) osoby i podmioty nieobjęte załącznikiem I, które są zaangażowane w działania Iranu wrażliwe z punktu widzenia rozprzestrzeniania materiałów jądrowych lub w opracowywanie systemów przenoszenia broni jądrowej, a także osoby bezpośrednio związane z takimi działaniami lub udzielające im wsparcia, lub osoby albo podmioty działające w ich imieniu lub pod ich kierunkiem, lub podmioty będące ich własnością lub przez nie kontrolowane, także w nielegalny sposób, wymienione w załączniku II”.
- 9 Wnosząca odwołanie nie została wymieniona w załącznikach do wspólnego stanowiska 2007/140.

Rozporządzenie nr 423/2007

- 10 W zakresie, w jakim dotyczyło to kompetencji Wspólnoty Europejskiej, rezolucja 1737 (2006) została wdrożona rozporządzeniem Rady (WE) nr 423/2007, przyjętym na podstawie art. 60 WE i 301 WE, dotyczącym wspólnego stanowiska 2007/140 i którego treść jest zasadniczo taka sama jak treść tego wspólnego stanowiska, gdyż w załączniku do rozporządzenia figurują te same nazwy podmiotów i nazwiska osób fizycznych.
- 11 Artykuł 5 wspomnianego rozporządzenia zakazuje określonych transakcji z osobami lub podmiotami w Iranie lub do celów wykorzystania w tym kraju.
- 12 Artykuł 7 tego rozporządzenia brzmi następująco:
„1. Zamraża się wszystkie fundusze [...] należące do osób, podmiotów lub organów wymienionych w załączniku IV, jak również wszystkie fundusze [...] pozostające w posiadaniu lub pod kontrolą tych osób, podmiotów lub organów. W załączniku IV wymieniono osoby, podmioty i organy wskazane przez Radę Bezpieczeństwa [...] lub Komitet ds. Sankcji zgodnie z pkt 12 rezolucji nr 1737 (2006) Rady Bezpieczeństwa [...].

2. Zamraża się wszystkie fundusze [...] należące do osób, podmiotów lub organów wymienionych w załączniku V, pozostające w ich posiadaniu lub pod ich kontrolą. W załączniku V wymieniono osoby fizyczne i prawne, podmioty i organy, które nie są objęte załącznikiem IV, ale zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. b) wspólnego stanowiska 2007/140 [...] zostały określone jako:

- a) zaangażowane w działalność Iranu stwarzającą zagrożenie rozprzestrzeniania broni jądrowej, bezpośrednio związane z taką działalnością lub wspierające ją; lub
- b) zaangażowane w działalność Iranu związaną z opracowywaniem systemów przenoszenia broni jądrowej, bezpośrednio związane z taką działalnością lub wspierające ją; lub
- c) działające w imieniu lub zgodnie ze wskazówkami osoby, podmiotu lub organu, o których mowa w lit. a) lub b); lub
- d) osoby prawne, podmioty lub organy należące do osoby, podmiotu lub organu, o których mowa w lit. a) lub b), lub kontrolowane przez nie, także w nielegalny sposób.

3. Nie udostępnia się bezpośrednio ani pośrednio żadnych funduszy ani zasobów gospodarczych osobom fizycznym, prawnym, podmiotom ani organom wymienionym w załącznikach IV i V, ani nie udostępnia się takich funduszy i zasobów na korzyść takich osób, podmiotów czy organów.

4. Zabrania się umyślnego i świadomego udziału w działaniach, których celem lub skutkiem jest objęcie w sposób bezpośredni lub pośredni środków określonych w ust. 1, 2 i 3”.

13 Wnosząca odwołanie nie została wymieniona w załączniku V do rozporządzenia nr 423/2007.

14 Artykuł 13 tego rozporządzenia nakłada na osoby i podmioty, których to dotyczy, obowiązek udzielania informacji właściwym organom oraz współpracy z nimi.

15 Artykuł 15 ust. 2 i 3 wspomnianego rozporządzenia ma następujące brzmienie:

„2. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną oraz na podstawie ustaleń podjętych przez Radę w odniesieniu do załącznika II do wspólnego stanowiska 2007/140 [...], ustanawia, weryfikuje i zmienia wykaz osób i podmiotów, o których mowa w art. 7 ust. 2. Wykaz w załączniku V weryfikowany jest regularnie, co najmniej raz na 12 miesięcy.

3. Rada przedstawia indywidualne i szczególne powody podjęcia decyzji zgodnie z ust. 2 i podaje je do wiadomości zainteresowanym osobom, pomiotom i organom”.

16 Artykuł 16 tegoż rozporządzenia przewiduje, że państwa członkowskie określają kary nakładane w wypadku naruszenia przepisów rozporządzenia.

Rezolucja Rady Bezpieczeństwa 1803 (2008)

17 Zgodnie z pkt 10 rezolucji Rady Bezpieczeństwa 1803 (2008) z dnia 3 marca 2008 r. wzywa ona „wszystkie państwa do zachowania czujności w związku z działaniami instytucji finansowych na ich terytoriach, prowadzonymi ze wszystkimi bankami mającymi siedzibę w Iranie, w szczególności Bankiem Melli i Bankiem Saderat, oraz ich oddziałami i agencjami za granicą, aby zapobiec takim działaniom, które przyczyniają się do rozprzestrzeniania lub opracowywania systemów przenoszenia broni jądrowej” [tłumaczenie nieoficjalne].

Wspólne stanowisko 2008/479/WPZiB

- 18 Wspólne stanowisko Rady 2008/479/WPZiB z dnia 23 czerwca 2008 r. zmieniające wspólne stanowisko 2007/140 (Dz.U. L 163, s. 43) zmieniło między innymi załącznik II do wspólnego stanowiska 2007/140. Załącznik ten zawiera tabelę A, zatytułowaną „Osoby fizyczne”, i tabelę B, zatytułowaną „Podmioty”.
- 19 Na mocy wspólnego stanowiska 2008/479 Bank Melli Iran i Melli Bank znalazły się wśród podmiotów objętych zamrożeniem funduszy. W tabeli B pkt 5 załącznika do tego wspólnego stanowiska zawarto bowiem – w kolumnie pierwszej, zatytułowanej „Nazwa” – następujące informacje:
- „Bank Melli, Melli Bank Iran oraz wszystkie oddziały i filie, w tym
- a) Melli Bank plc
- b) Bank Melli Iran Zao”.
- 20 W kolumnie drugiej, zatytułowanej „Dane identyfikacyjne”, przy nazwie każdego z wymienionych banków wskazano jego adres.
- 21 Kolumna trzecia, zatytułowana „Uzasadnienie”, zawiera następujący wpis:
- „Dostarcza lub stara się dostarczać wsparcie finansowe firmom, które są zaangażowane [w realizację] irańskiego programu jądrowego i programu w zakresie pocisków balistycznych lub zakupują [towary służące realizacji tych programów] (AIO, SHIG, SBIG, AEOL, Novin Energy Company, Mesbah Energy Company, Kalaye Electric Company i DIO). Bank Melli ułatwia działalność Iranu w dziedzinie związanej z technologiami potencjalnie niebezpiecznymi. Ułatwił on wielokrotnie zakup potencjalnie niebezpiecznych materiałów dla irańskich programów jądrowych i programów w zakresie pocisków balistycznych. Świadczył różnorodne usługi finansowe w imieniu podmiotów związanych z irańskim sektorem jądrowym i sektorem zajmującym się pociskami, w tym otwierał akredytywy i prowadził rachunki. [Większość] z powyższych przedsiębiorstw została wymieniona w rezolucjach [Rady Bezpieczeństwa] 1737 i 1747”.
- 22 W kolumnie czwartej, zatytułowanej „Data umieszczenia w wykazie”, figuruje data „23.6.2008”.

Sporna decyzja

- 23 W dniu 23 czerwca 2008 r. Rada wydała także sporną decyzję. Załącznik do tej decyzji zastępuje załącznik V do rozporządzenia nr 423/2007. Zawiera on tabelę A, zatytułowaną „Osoby fizyczne”, oraz tabelę B, zatytułowaną „Osoby prawne, podmioty i organy”, przy czym każda z nich zawiera takie same kolumny jak te, które znajdowały się w załączniku do wspólnego stanowiska 2008/479. Nazwa wnoszącej odwołanie została umieszczona w pkt 4 tejże tabeli B. Informacje dotyczące wnoszącej odwołanie są takie same jak informacje, które zostały zawarte w załączniku do tego wspólnego stanowiska, z wyjątkiem informacji dotyczących daty umieszczenia w wykazie, zgodnie z którymi miało to miejsce w dniu 24 czerwca 2008 r. Wspomniana decyzja została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w dniu 24 czerwca 2008 r.

Skarga do Sądu i zaskarżony wyrok

- 24 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 25 czerwca 2008 r. wnosząca odwołanie wniosła skargę w sprawie T-246/08, w której zażądała stwierdzenia nieważności pkt 4 tabeli B załącznika do spornej decyzji w zakresie jej dotyczącym oraz obciążenia Rady kosztami postępowania.

- 25 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 15 sierpnia 2008 r. wnosząca odwołanie wniosła skargę w sprawie T-332/08, w której zażądała, aby Sąd:
- stwierdził nieważność pkt 4 tabeli B załącznika do spornej decyzji w zakresie jej dotyczącym;
  - jeśli uzna, że art. 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia nr 423/2007 stosowany jest obligatoryjnie – orzekł o niemożności jego stosowania na podstawie art. 241 WE; oraz
  - obciążył Radę kosztami postępowania.
- 26 Republika Francuska, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Komisja Wspólnot Europejskich zostały dopuszczone do postępowania przed Sądem jako interwenienci popierający żądania Rady.
- 27 Na poparcie swoich żądań wnosząca odwołanie podniosła kilka zarzutów. Zarzut pierwszy dotyczył braku zaangażowania Bank Melli Iran w finansowanie rozprzestrzeniania broni jądrowej. Zarzut drugi dotyczył nieprawidłowej interpretacji i nieprawidłowego zastosowania art. 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia nr 423/2007 w związku z tym, że Rada dysponowała zakresem uznania. Zarzut trzeci, mający charakter subsydiarny, dotyczył niezgodności z prawem wspomnianego art. 7 ust. 2 lit. d) wynikającej z naruszenia zasady proporcjonalności, ponieważ nałożył on na Radę obowiązek umieszczenia nazwy wnoszącej odwołanie w wykazie zawartym w załączniku V do wspomnianego rozporządzenia. Zarzut czwarty dotyczył nieprawidłowej interpretacji i nieprawidłowego zastosowania rzeczono art. 7 ust. 2 lit. d), gdyż wnosząca odwołanie „nie pozostaje w posiadaniu lub pod kontrolą” podmiotu macierzystego w rozumieniu tego przepisu. Zarzut piąty dotyczył naruszenia zasady niedyskryminacji. Zarzut szósty dotyczył naruszenia obowiązku uzasadnienia spornej decyzji.
- 28 Sąd stwierdził niedopuszczalność zarzutu pierwszego, ponieważ w skardze ograniczono się do prostego stwierdzenia, że Bank Melli Iran nie był zaangażowany w finansowanie rozprzestrzeniania broni jądrowej, i jako że zarzut ten został podniesiony później, był on nowym zarzutem.
- 29 Sąd zbadał następnie wszystkie pozostałe zarzuty i je oddalił.

Żądania stron w postępowaniu odwoławczym

- 30 Melli Bank wnosi do Trybunału o:
- uchylenie zaskarżonego wyroku;
  - uwzględnienie skarg w sprawach T-246/08 i T-332/08;
  - stwierdzenie nieważności pkt 4 tabeli B załącznika do spornej decyzji w zakresie jej dotyczącym;
  - w razie uznania, że art. 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia nr 423/2007 ma moc obowiązującą – stwierdzenie, że nie znajduje on zastosowania, oraz
  - obciążenie Rady kosztami postępowania odwoławczego i postępowania w pierwszej instancji.
- 31 Rada, Republika Francuska, Zjednoczone Królestwo i Komisja wnoszą do Trybunału o:
- oddalenie odwołania oraz
  - obciążenie wnoszącej odwołanie kosztami postępowania.

W przedmiocie odwołania

- 32 Na poparcie odwołania wnosząca odwołanie podniosła cztery zarzuty. W drodze zarzutu pierwszego, który obejmuje dwie części, wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd naruszył prawo, uznając, iż art. 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia nr 423/2007 stanowi bezwzględnie wiążący przepis, podczas gdy według części pierwszej zarzutu pierwszego wykładnia ta jest sprzeczna z treścią tego przepisu, a według części drugiej wspomnianego zarzutu z zasadą proporcjonalności. W drodze zarzutu drugiego wnosząca odwołanie utrzymuje, że Sąd naruszył prawo, uznając, iż wspomniany art. 7 ust. 2 lit. d) jest zgodny z zasadą proporcjonalności. W drodze zarzutu trzeciego wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd naruszył prawo przy sformułowaniu i zastosowaniu kryterium służącego ustaleniu, czy pozostaje ona w posiadaniu lub pod kontrolą podmiotu macierzystego. W drodze zarzutu czwartego wnosząca odwołanie utrzymuje, że Sąd naruszył prawo, stwierdzając, iż Rada wywiązała się z obowiązku uzasadnienia decyzji o umieszczeniu nazwy wnoszącej odwołanie w wykazie osób, podmiotów i organów, o których mowa w art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 423/2007.

W przedmiocie części pierwszej zarzutu pierwszego dotyczącej naruszenia prawa przy wykładni art. 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia nr 423/2007

Argumentacja stron

- 33 Część pierwsza zarzutu pierwszego dotyczy zasadniczo pkt 61–67 zaskarżonego wyroku, a także pkt 69 i 70 tego wyroku.
- 34 Wnosząca odwołanie podważa analizę wyrażenia „zamraża się” figurującego w art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 423/2007, której Sąd dokonał w pkt 63 zaskarżonego wyroku i na podstawie której doszedł on do wniosku, że Rada nie dysponuje uznaniem. Według wnoszącej odwołanie użycie wyrażenia „zostały określone” w zdaniu drugim wspomnianego ust. 2 wywiera skutek łagodzący w stosunku do użytego wcześniej słowa „wymieniono” i dowodzi, że Rada musi każdorazowo dokonać oceny w celu ustalenia, czy aktywa podmiotów pozostających w posiadaniu lub pod kontrolą powinny zostać zamrożone. Ponadto ta konkluzja Sądu jest zdaniem wnoszącej odwołanie sprzeczna z pkt 64 i 65 zaskarżonego wyroku, w których Sąd uznał, iż Rada powinna ocenić, czy przesłanki zastosowania art. 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia nr 423/2007 zostały spełnione również w odniesieniu do filii będących w całkowitym posiadaniu podmiotów, które zostały uznane za zaangażowane w rozprzestrzenianie broni jądrowej.
- 35 Zdaniem wnoszącej odwołanie w rozporządzeniu nr 423/2007 przyjęto zindywidualizowane podejście do umieszczenia w wykazie osób, podmiotów i organów, o których mowa w art. 7 ust. 2 tego rozporządzenia, co stanowi podstawę dla obowiązku specjalnego uzasadnienia umieszczenia każdego podmiotu we wspomnianym wykazie, który to obowiązek figuruje w art. 15 ust. 3 rozporządzenia nr 423/2007, stanowiącym, że Rada musi wskazać powody, dla których uznała, iż dany podmiot spełnia przesłanki umieszczenia w rzeczonym wykazie.
- 36 Rada, Republika Francuska, Zjednoczone Królestwo i Komisja nie zgadzają się z taką interpretacją.

Ocena Trybunału

- 37 Artykuł 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia nr 423/2007 stanowi, że „zamraża się wszystkie fundusze [...] należące do osób, podmiotów lub organów wymienionych w załączniku V, pozostające w ich posiadaniu lub pod ich kontrolą” oraz że „[w] załączniku V wymieniono osoby fizyczne i prawne, podmioty i organy, które nie są objęte załącznikiem IV, ale zgodnie z art. 5 ust. 1 lit. b) wspólnego stanowiska 2007/140/WPZiB [...] zostały określone jako osoby prawne, podmioty lub organy należące

do osoby, podmiotu lub organu, o których mowa w lit. a) lub b) [zaangażowanych w rozprzestrzenianie broni jądrowej, bezpośrednio związanych z taką działalnością lub wspierających ją], lub kontrolowane przez nie, także w nielegalny sposób”.

- 38 Zgodnie z utrwalonym orzecnictwem (zob. analogicznie wyroki: z dnia 17 listopada 1983 r. w sprawie 292/82 Merck, Rec. s. 3781, pkt 12; z dnia 23 lutego 2010 r. w sprawie C-480/08 Teixeira, Zb. Orz. s. I-1107, pkt 48) w celu wykładni art. 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia nr 423/2007 Sąd wziął pod uwagę brzmienie i kontekst tego przepisu, a także cele regulacji, której stanowi on część.
- 39 Jak zauważył rzecznik generalny w pkt 40 swojej opinii, Sąd nie naruszył prawa, uznając na podstawie brzmienia art. 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia nr 423/2007, że przepis ten zobowiązuje Radę do zamrożenia funduszy podmiotu „pozostającego w posiadaniu lub pod kontrolą” podmiotu uznanego za zaangażowany w rozprzestrzenianie broni jądrowej w rozumieniu art. 7 ust. 2 lit. a) lub b) tego rozporządzenia, pozostawiając Radzie ocenę, czy w danym indywidualnym przypadku podmiot „pozostaje w posiadaniu lub pod kontrolą”.
- 40 W pkt 64 i 65 zaskarżonego wyroku Sąd słusznie uznał, że mając na uwadze wyrażenie „zostały określone” znajdujące się w części wprowadzającej art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 423/2007, Rada musi każdorazowo dokonać oceny, czy podmiot „pozostaje w posiadaniu lub pod kontrolą” przy uwzględnieniu między innymi zakresu posiadania lub intensywności kontroli. W pkt 63 i 69 wspomnianego wyroku Sąd podkreślił także słusznie, iż mając na uwadze, że w rzeczonym przepisie rozporządzenia nr 423/2007 użyto sformułowania „zamraża się”, przyjęcie środka polegającego na zamrożeniu funduszy wobec podmiotu uznanego przez Radę za pozostający w posiadaniu lub pod kontrolą podmiotu, który został uznany za zaangażowany w rozprzestrzenianie broni jądrowej, jest obowiązkowe i nie ma potrzeby uzasadnienia go okolicznością, iż podmiot pozostający w posiadaniu lub pod kontrolą również jest zaangażowany w rozprzestrzenianie broni jądrowej.
- 41 Powyższe ustalenia Sądu nie są ze sobą sprzeczne, ponieważ pierwsze z nich dotyczy obowiązku sprawdzenia, w ramach pewnego zakresu uznania, czy dany podmiot „pozostaje w posiadaniu lub pod kontrolą”, podczas gdy drugie z nich odnosi się do obowiązku zamrożenia funduszy takiego podmiotu nieobejmującego zbadania, czy wspomniany podmiot sam jest zaangażowany w rozprzestrzenianie broni jądrowej.
- 42 W tych okolicznościach z faktu posiadania przez Radę zakresu uznania w przedmiocie tego, czy dany podmiot pozostaje w posiadaniu lub pod kontrolą, nie można wywieść, że Radzie przysługuje również prawo do oceny zaangażowania takiego podmiotu w rozprzestrzenianie broni jądrowej dla celów podjęcia decyzji w sprawie zamrożenia funduszy.
- 43 Żadna wskazówka przemawiająca za uznaniem takiego prawa nie wynika również z obowiązku uzasadnienia ustanowionego w art. 15 ust. 3 rozporządzenia nr 423/2007. Indywidualne i szczególnie powody, które Rada musi przedstawić, dotyczą bowiem umieszczenia osób, pomiotów i organów w danym wykazie, mianowicie w zależności od przypadku, zaangażowanie w działalność nuklearną Islamskiej Republiki Iranu lub jeżeli chodzi o podmioty pozostające w posiadaniu lub pod kontrolą, powody stwierdzenia, że przesłanka pozostawania w posiadaniu lub pod kontrolą została spełniona.
- 44 W związku z powyższym część pierwsza zarzutu pierwszego odwołania nie jest zasadna i w konsekwencji należy ją oddalić.

W przedmiocie części drugiej zarzutu pierwszego i zarzutu drugiego dotyczących naruszenia zasady proporcjonalności

Argumentacja stron

- 45 W drodze części drugiej zarzutu pierwszego wnosząca odwołanie podnosi, iż dokonując wykładni art. 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia nr 423/2007 w ten sposób, że na jego mocy Radzie nie przysługuje zakres uznania dla celów ustalenia, czy dana filia spełnia kryteria wymienione w tym przepisie, Sąd naruszył

zasadę proporcjonalności. W drodze zarzutu drugiego wnosząca odwołanie twierdzi, że w razie uznania przez Trybunał, iż zastosowanie art. 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia jest obowiązkowe, sam ten przepis naruszałby zasadę proporcjonalności i należałoby w efekcie stwierdzić, że na podstawie art. 241 WE nie znajduje on zastosowania w rozpatrywanym przypadku, w związku z czym sporna decyzja zostałaby pozbawiona podstawy prawnej. Wspomniane część druga zarzutu pierwszego i zarzut drugi dotyczą zasadniczo pkt 75, 76, 99, 102 i 103 zaskarżonego wyroku oraz pkt 107–110 tegoż wyroku.

- 46 Wnosząca odwołanie podważa rozumowanie Sądu w zakresie, w jakim nie wziął on pod uwagę rezolucji Rady Bezpieczeństwa w ramach dokonywania wykładni art. 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia nr 423/2007. Przypomina ona, iż pomiędzy rezolucją i rozporządzeniem istnieje związek, który wynika między innymi z motywów 1, 2, 5 i 6 wspomnianego rozporządzenia, a także z motywów wspólnego stanowiska 2007/140. Ponadto rezolucja 1803 (2008), chociaż została przyjęta w okresie późniejszym niż rozporządzenie nr 423/2007, ma zdaniem wnoszącej odwołanie szczególne znaczenie dla wykładni art. 7 ust. 2 lit. d) tego rozporządzenia. Wnosząca odwołanie twierdzi bowiem, iż fakt, że Rada Bezpieczeństwa nie przyjęła w jej przypadku środka w postaci zamrożenia funduszy, ale w pkt 10 rezolucji zaleciła państwu „zachowanie czujności”, wskazuje na to, że mniej poważne środki niż zamrożenie funduszy mogły być odpowiednie dla osiągnięcia celów, do których zmierzały rezolucje Rady Bezpieczeństwa.
- 47 Wnosząca odwołanie uważa ponadto, iż Sąd naruszył prawo, uznając, co znalazło wyraz w pkt 103 zdanie ostatnie zaskarżonego wyroku, że zamrożenie funduszy podmiotów pozostających w posiadaniu lub pod kontrolą podmiotu uznanego za zaangażowany w rozprzestrzenianie broni jądrowej było konieczne i właściwe dla zapewnienia skuteczności środków przyjętych wobec wspomnianego podmiotu oraz niedopuszczenia do obejścia tych środków. Według wnoszącej odwołanie art. 5 ust. 1, art. 7 ust. 3 i 4, art. 13 oraz art. 16 rozporządzenia nr 423/2007 już ustanawiały skuteczne środki. Sąd niesłusznie nie uwzględnił środków alternatywnych zaproponowanych przez wnoszącą odwołanie, powołując się na to, że nie mogły one zapobiec ewentualnemu przeprowadzeniu transakcji niezgodnych z zarządzonymi środkami ograniczającymi. W każdym wypadku, jeżeli chodzi o środki alternatywne ex post, istniała możliwość zarządzenia umieszczenia nazwy filii w wykazie dopiero po skorzystaniu ze wspomnianych środków. W swoim rozstrzygnięciu Sąd wypaczył zasadę proporcjonalności i dokonał przeniesienia ciężaru dowodu, wymagając, aby wnosząca odwołanie wykazała całkowitą skuteczność środków alternatywnych.
- 48 Poza tym według wnoszącej odwołanie kategoryczne odrzucenie przez Sąd w pkt 107 zaskarżonego wyroku jej argumentacji o skuteczności wspomnianych środków alternatywnych było oczywiście nieodpowiednie przy uwzględnieniu powagi naruszenia praw podstawowych wnoszącej odwołanie w związku z przyjęciem środka w postaci zamrożenia funduszy.
- 49 Wnosząca odwołanie zauważa, iż jedynie dwie z dwudziestu filii Bank Melli Iran zostały wymienione w spornej decyzji. Przedstawiła ona Sądowi również inny przykład, wspomniany w pkt 53 zaskarżonego wyroku, z którego wynika, iż Rada umieściła w wykazie podmiot macierzysty bez jednoczesnego umieszczenia którejkolwiek z jego sześciu filii. Wnosząca odwołanie wywodzi z tego, że albo, tak jak utrzymywała, Radzie przysługuje zakres uznania w ramach stosowania art. 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia nr 423/2007, albo praktyka ta pokazuje, iż obowiązek umieszczenia w rzeczonym wykazie wszystkich filii jest nieproporcjonalny.
- 50 Wnosząca odwołanie dochodzi na tej podstawie do wniosku, że Rada dysponuje zakresem uznania oraz że Sąd naruszył prawo, dokonując wykładni art. 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia nr 423/2007 w ten sposób, że jego zastosowanie jest obowiązkowe. Według niej wspomniany art. 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia jest co najmniej niejednoznaczny. Tymczasem zgodnie z orzecnictwem, gdy przepis prawa wtórny można poddać więcej niż jednej wykładni, należy dać pierwszeństwo tej wykładni, która zapewnia zgodność tego przepisu z traktatem. Wnosząca odwołanie twierdzi, że w niniejszym przypadku Sąd naruszył prawo, nie dokonując wykładni art. 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia nr 423/2007 w ten sposób, że Radzie przysługuje zakres uznania.

- 51 Rada, Republika Francuska, Zjednoczone Królestwo i Komisja uważają, iż w ramach oceny proporcjonalności rozpatrywanego środka Sąd nie naruszył prawa.

Ocena Trybunału

- 52 Z utrwalonego orzecznictwa wynika, że zasada proporcjonalności zalicza się do ogólnych zasad prawa Unii i wymaga, by środki prawne wynikające z zastosowania przepisów prawa Unii były odpowiednie do realizacji zgodnego z prawem celu zamierzonego przez dane regulacje i nie wykraczały poza to, co jest konieczne do jego osiągnięcia [wyroki: z dnia 10 grudnia 2002 r. w sprawie C-491/01 British American Tobacco (Investments) i Imperial Tobacco, Rec. s. I-11453, pkt 122; z dnia 6 grudnia 2005 r. w sprawach połączonych C-453/03, C-11/04, C-12/04 i C-194/04 ABNA i in., Zb. Orz. s. I-10423, pkt 68; a także z dnia 8 czerwca 2010 r. w sprawie C-58/08 Vodafone i in., Zb. Orz. s. I-4999, pkt 51].
- 53 Wnosząca odwołanie kwestionuje nie zgodność z prawem realizowanego celu, którym jest zwalczanie rozprzestrzeniania broni jądrowej w Iranie w celu utrzymania pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego, lecz właściwość i konieczność zamrożenia funduszy podmiotów pozostających w posiadaniu lub pod kontrolą. Zarzuca ona Sądowi w pierwszej kolejności, że w ramach wykładni art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 423/2007 nie wziął on w wystarczającym stopniu pod uwagę rezolucji Rady Bezpieczeństwa.
- 54 W tym względzie należy przypomnieć, że rezolucje Rady Bezpieczeństwa z jednej strony i wspólne stanowiska Rady oraz jej rozporządzenia z drugiej strony należą do odrębnych porządków prawnych. Akty przyjmowane z jednej strony przez Narody Zjednoczone i z drugiej strony przez Unię Europejską przyjmowane są bowiem przez organy, które dysponują autonomicznymi uprawnieniami, przyznanymi im w ich aktach podstawowych, a są nimi traktaty, na których podstawie zostały utworzone (wyrok z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie C-548/09 P Bank Melli Iran przeciwko Radzie, Zb. Orz. s. I-11381, pkt 100, 102).
- 55 W pkt 103 ww. wyroku w sprawie Bank Melli Iran przeciwko Radzie Trybunał przypomniał, że przy opracowywaniu środków służących wykonaniu rezolucji Rady Bezpieczeństwa, której dotyczy dane wspólne stanowisko, Wspólnota powinna należycie wziąć pod uwagę brzmienie i cele danej rezolucji. Podobnie przy wykładni rozporządzenia służącego wykonaniu rezolucji Rady Bezpieczeństwa należy mieć na uwadze brzmienie i cel tej rezolucji (ww. wyrok w sprawie Bank Melli Iran przeciwko Radzie, pkt 104 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 56 Sąd wziął pod uwagę rezolucję 1737 (2006), ponieważ w pkt 6 zaskarżonego wyroku stwierdził, iż została ona wdrożona rozporządzeniem nr 423/2007, którego treść jest zasadniczo taka sama jak treść wspólnego stanowiska 2007/140. W tym względzie wnosząca odwołanie nie wykazała, w jaki sposób Sąd mógł dojść do innego wniosku w przedmiocie konieczności zamrożenia funduszy podmiotów pozostających w posiadaniu lub pod kontrolą. Należy bowiem zauważyć, że pkt 12 rezolucji 1737 (2006) wyraźnie przewiduje zamrożenie funduszy podmiotów będących własnością osób lub podmiotów zaangażowanych w działalność nuklearną Islamskiej Republiki Iranu lub przez te osoby lub podmioty kontrolowanych.
- 57 Jeżeli chodzi o rezolucję 1803 (2008), rezolucja ta nie nakłada na państwa obowiązku podjęcia konkretnych środków, lecz wymaga od nich zachowania czujności w związku z działaniami instytucji finansowych prowadzonych na ich terytoriach z Bank Melli Iran, aby zapobiec takim działaniom, które przyczyniają się do rozprzestrzeniania broni jądrowej (zob. podobnie ww. wyrok w sprawie Bank Melli Iran przeciwko Radzie, pkt 107). Z tego zalecenia nie można wywieść braku konieczności zamrożenia funduszy podmiotów pozostających w posiadaniu lub pod kontrolą Bank Melli Iran.

- 58 W tych okolicznościach Sąd nie naruszył prawa, orzekając w pkt 103 zaskarżonego wyroku, że jeżeli fundusze podmiotu uznanego za zaangażowany w rozprzestrzenianie broni jądrowej są zamrożone, istnieje duże ryzyko wywierania przezeń nacisku na podmioty, które pozostają w jego posiadaniu lub pod jego kontrolą, w celu obejścia zastosowanych wobec niego środków, oraz że zamrożenie funduszy tych podmiotów jest konieczne i właściwe dla zapewnienia skuteczności przyjętych środków oraz niedopuszczenia do ich obejścia.
- 59 Jeżeli chodzi w drugiej kolejności o przytoczone przez wnoszącą odwołanie alternatywne środki, należy stwierdzić na wstępie, iż w pkt 109 zaskarżonego wyroku Sąd odmówił zbadania środków dotyczących wcześniejszego zatwierdzenia transakcji i ich nadzorowania przez niezależnego przedstawiciela, a także całkowitego zakazu transakcji z Islamską Republiką Iranu, które zostały wskazane po raz pierwszy na rozprawie, co według Sądu odbyło się z naruszeniem art. 48 ust. 2 i art. 76a ust. 3 regulaminu postępowania przed Sądem. W pkt 107 zaskarżonego wyroku Sąd orzekł, że argument dotyczący tego, czy środki nadzoru i kontroli istniejące w chwili przyjęcia spornej decyzji są odpowiednie w stosunku do ryzyka opisanego w pkt 103 tego wyroku, nie został poparty żadnymi okolicznościami, stwierdzając tym samym brak elementów dowodowych, co nie podlega kontroli Trybunału na etapie odwołania. Jeżeli chodzi o środki ex post, o których mowa w pkt 108 rzeczonego wyroku, Sąd przeanalizował ich skuteczność za pomocą ustaleń faktycznych, co również nie podlega kontroli Trybunału na etapie odwołania.
- 60 W związku z powyższym nie można nie zgodzić się z wnioskiem, do którego Sąd doszedł w pkt 110 zaskarżonego wyroku, że zaproponowane przez wnoszącą odwołanie środki alternatywne nie są właściwe dla osiągnięcia zamierzonego celu.
- 61 Podobnie, jak zauważył rzecznik generalny w pkt 53 swojej opinii, ze względów przedstawionych przez Sąd w pkt 111 i 112 zaskarżonego wyroku Sąd mógł stwierdzić, nie naruszając w ten sposób prawa, że z uwagi na podstawowe znaczenie utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa ograniczenia swobody prowadzenia działalności gospodarczej oraz prawa do własności instytucji bankowej, związane z zamrożeniem funduszy, nie były niewspółmierne do zamierzonych celów.
- 62 Wnosząca odwołanie podnosi w trzeciej kolejności, że w praktyce Rada nie stosuje zamrożenia funduszy wobec wszystkich podmiotów pozostających w posiadaniu lub pod kontrolą podmiotu uznanego za zaangażowany w rozprzestrzenianie broni jądrowej. Sąd nie naruszył jednak prawa, orzekając:
- w pkt 73 zaskarżonego wyroku, iż Rada miała prawo nie stosować art. 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia nr 423/2007 wobec podmiotów, które jej zdaniem nie spełniają kryteriów stosowania tego przepisu;
  - w pkt 74 tego wyroku, iż nie jest możliwe zidentyfikowanie we wszystkich przypadkach wszystkich podmiotów pozostających w posiadaniu lub pod kontrolą podmiotu uznanego za zaangażowany w rozprzestrzenianie broni jądrowej, oraz
  - w pkt 75 rzeczonego wyroku, iż ewentualnie niejednolita praktyka Rady, przy założeniu jej niezgodności z prawem, nie może stwarzać uzasadnionych oczekiwań u zainteresowanych podmiotów ani prowadzić do powstania prawa do powołania się dla osiągnięcia własnej korzyści na niezgodne z prawem działanie dokonane na rzecz innej osoby.
- 63 Nie stanowi naruszenia prawa również zawarte w pkt 76 zaskarżonego wyroku stwierdzenie Sądu, że orzecznictwo dotyczące wykładni wspólnotowych aktów prawnych, na które powołała się wnosząca odwołanie i które zostało przytoczone w pkt 50 niniejszego wyroku, nie ma znaczenia w sprawie, ponieważ wykładnia art. 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia nr 423/2007 nie budzi wątpliwości.

- 64 Z powyższych rozważań wynika, że Sąd nie naruszył zasady proporcjonalności ani w ramach wykładni art. 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia nr 423/2007, ani w ramach kontroli stosowania tego przepisu wobec wnoszącej odwołanie. W konsekwencji część druga zarzutu pierwszego i zarzut drugi nie są zasadne i należy je oddalić.

W przedmiocie zarzutu trzeciego dotyczącego naruszenia prawa przy ustaleniu, że wnosząca odwołanie pozostaje w posiadaniu lub pod kontrolą podmiotu macierzystego

Argumentacja stron

- 65 Wnosząca odwołanie kwestionuje pkt 119–129 zaskarżonego wyroku. Twierdzi ona, że kryterium, które należy wziąć pod uwagę, jest kryterium przytoczone w pkt 121 wspomnianego wyroku, zgodnie z którym konieczne jest ustalenie, czy „ze względu na fakt, że pozostaje w posiadaniu [Bank Melli Iran], wnosząca odwołanie może ze znacznym prawdopodobieństwem być nakłaniana do obchodzenia skutków środków przyjętych wobec jej podmiotu macierzystego”.
- 66 Według wnoszącej odwołanie Sąd naruszył jednak prawo, uznając w pkt 123 zaskarżonego wyroku, że jedynie wyjątkowe okoliczności mogłyby uzasadnić brak zastosowania art. 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia nr 423/2007 do filii pozostającej w całości w posiadaniu podmiotu uznanego za zaangażowany w rozprzestrzenianie broni jądrowej.
- 67 Wnosząca odwołanie powołuje się również na naruszenie prawa, którego miał się dopuścić Sąd, jako że uwzględnił w nieodpowiedni sposób orzeczenia z dziedziny prawa konkurencji. Wnosząca odwołanie utrzymuje, że domniemanie stosowane w prawie konkurencji jest wzruszalne. Ponadto, o ile we wspomnianej dziedzinie prawa zainteresowane spółki mogą przedstawić Komisji uwagi, o tyle w niniejszym przypadku tak nie było, gdyż wnosząca odwołanie została umieszczona w rozpatrywanym wykazie bez możliwości zakwestionowania stanowiska Rady.
- 68 Wnosząca odwołanie utrzymuje poza tym, że Sąd naruszył prawo przy zastosowaniu kryterium, o którym mowa w pkt 121 zaskarżonego wyroku. Naruszenie to polega jej zdaniem w szczególności na przyznaniu zbyt dużej wagi uprawnieniu podmiotu macierzystego do mianowania dyrektorów Melli Bank. Wnosząca odwołanie przypomina w tym względzie liczne okoliczności przywołane w pkt 17 skargi, którą wniosła do Sądu, a także ograniczenia, które zostały już wprowadzone w odniesieniu do jej działalności, i dochodzi na tej podstawie do wniosku, że przyjęcie środka takiego jak zamrożenie funduszy nie było konieczne.
- 69 Według wnoszącej odwołanie, wychodząc z założenia, iż dopuści się ona nielegalnych zachowań, sporna decyzja i zaskarżony wyrok naruszają zasadę domniemania niewinności, gdyż zamrożenie funduszy należy przyrównać do sankcji karnej.
- 70 Komisja podkreśla, że również w przypadku tego zarzutu wnosząca odwołanie nie wykazała, w jaki sposób rozumowanie Sądu naruszyło prawo. Ponadto zdaniem Komisji wnosząca odwołanie kwestionuje ocenę okoliczności faktycznych i dowodów.
- 71 Republika Francuska, Zjednoczone Królestwo i Komisja podważają kryterium przyjęte przez Sąd w pkt 121 zdanie pierwsze zaskarżonego wyroku. Ich zdaniem art. 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia nr 423/2007 zawiera przesłankę alternatywną, w związku z czym jeżeli zostanie ustalone, iż wnosząca odwołanie pozostaje w całości w posiadaniu Bank Melli Iran, to nie będzie już potrzeby wykazania, że pozostaje ona pod kontrolą. Według Komisji poszczególne elementy, którymi Sąd posłużył się w celu ustalenia, że taka kontrola była sprawowana, powinno się uważać „raczej za aspekty [...] obrazujące ratio legis” wspomnianego art. 7 ust. 2 lit. d).

- 72 Zjednoczone Królestwo podnosi tymczasem, że nawet w razie dopuszczenia kryterium uznanego przez Sąd, wnosząca odwołanie nie wykazała, iż rozumowanie Sądu narusza prawo.
- 73 Jeżeli chodzi o posłużenie się przez Sąd kryteriami zaczerpniętymi z prawa konkurencji, Rada, Republika Francuska, Zjednoczone Królestwo i Komisja podnoszą, iż stanowiły one jedynie inspirację dla Sądu.
- 74 Rzeczone instytucje i państwa członkowskie zwracają uwagę na orzecznictwo Trybunału, zgodnie z którym zamrożenie funduszy stanowi środek zabezpieczający, a nie sankcję.

Ocena Trybunału

- 75 Artykuł 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia nr 423/2007 przewiduje zamrożenie funduszy podmiotów pozostających w posiadaniu lub pod kontrolą podmiotów uznanych za zaangażowane w rozprzestrzanie broni jądrowej, za bezpośrednio związane z takimi działaniami lub za wspierające je w rozumieniu art. 7 ust. 2 lit. a) lub b) wspomnianego rozporządzenia. Przepis ten należy interpretować w świetle pkt 12 rezolucji 1737 (2006), który przewiduje zamrożenie funduszy podmiotów będących własnością lub pozostających pod kontrolą osób lub podmiotów wskazanych jako zaangażowane w rozprzestrzanie broni jądrowej, bezpośrednio związane z takimi działaniami lub je wspierające.
- 76 Artykuł 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia nr 423/2007 przewiduje dwa alternatywne kryteria, a mianowicie posiadanie i kontrolę. Ze spornej decyzji i z uwag przedstawionych przez Radę podczas rozprawy przed Sądem, które przytoczone zostały w pkt 120 zaskarżonego wyroku, wynika, że zamrożenie funduszy wnoszącej odwołanie zostało dokonane z tej przyczyny, że była ona podmiotem „pozostającym w posiadaniu” Bank Mellī Iran. Sąd zachował się zatem słusznie, ograniczając zakres swojej kontroli do sprawdzenia, czy Mellī Bank pozostawał w posiadaniu Bank Mellī Iran.
- 77 Wnosząca odwołanie nie podważa tego, iż pozostaje w całości w posiadaniu Bank Mellī Iran. Uważa ona jednak, że Sąd nie sprawdził w sposób zgodny z wymogami prawa, czy w związku z pozostawaniem w posiadaniu Bank Mellī Iran mogła ona ze znacznym prawdopodobieństwem być nakłaniana do obchodzenia skutków środków przyjętych wobec jej podmiotu macierzystego, co stanowi odniesienie do pkt 121 zdanie pierwsze zaskarżonego wyroku.
- 78 W tym względzie należy stwierdzić, że pomimo jednoznacznego brzmienia art. 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia nr 423/2007, interpretowanego w świetle pkt 12 rezolucji 1737 (2006), i w sytuacji gdy wnosząca odwołanie nie podważyła stwierdzenia, że pozostaje w całości w posiadaniu Bank Mellī Iran, Sąd uznał, że zaszła potrzeba dokonania kontroli uzupełniającej.
- 79 Czyniąc to, nie zastosował on prawa Unii w sposób prawidłowy. Jeżeli bowiem dany podmiot pozostaje w 100% w posiadaniu podmiotu uznanego za zaangażowany w rozprzestrzanie broni jądrowej, to przesłanka posiadania zawarta w art. 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia nr 423/2007 jest spełniona.
- 80 To naruszenie prawa nie prowadzi jednak do uchylecia zaskarżonego wyroku, ponieważ w każdym razie Sąd oddalił zarzut wnoszącej odwołanie.
- 81 Wbrew temu, co utrzymuje wnosząca odwołanie, przyjęty wobec niej środek będący konsekwencją tego, że pozostawała ona w całości w posiadaniu Bank Mellī Iran, nie może stanowić naruszenia domniemania niewinności. Przyjęcie środka w postaci zamrożenia funduszy na podstawie art. 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia nr 423/2007 nie dotyczy bowiem konkretnie odrębnego zachowania podmiotu takiego jak wnosząca odwołanie i nie wymaga zatem, aby podmiot taki zachował się w sposób niezgodny z przepisami wspomnianego rozporządzenia.

82 W rezultacie zarzut trzeci jest bezzasadny.

W przedmiocie zarzutu czwartego dotyczącego braku uzasadnienia

Argumentacja stron

- 83 Wnosząca odwołanie podważa rozumowanie Sądu zawarte w pkt 143–151 zaskarżonego wyroku. Przypomina ona, iż uzasadnienie aktu niekorzystnego powinno zostać udostępnione osobie zainteresowanej w tym samym czasie co ten akt, oraz podnosi, że w niniejszym przypadku sporna decyzja nie zawierała żadnych „indywidualnych i szczególnych powodów”, co jest wymagane w art. 15 ust. 3 rozporządzenia nr 423/2007. W replice wnosząca odwołanie stwierdziła, iż wspomniana decyzja powinna być zostać jej doręczona.
- 84 Po pierwsze, zdaniem wnoszącej odwołanie wskazanie przez Radę w spornej decyzji, iż decyzja ta została podjęta zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 423/2007, nie było wystarczające, ponieważ przepis ten obejmuje różne stany faktyczne, przy wystąpieniu których Rada mogłaby przystąpić do umieszczenia wnoszącej odwołanie w rozpatrywanym wykazie.
- 85 Po drugie, nie przedstawiono żadnego powodu przyjęcia przez Radę, że wnosząca odwołanie może ze znacznym prawdopodobieństwem być nakłaniana do obchodzenia skutków umieszczenia jej podmiotu macierzystego w rzeczonym wykazie.
- 86 Wnosząca odwołanie utrzymuje, po trzecie, że stwierdzenie Sądu, iż Rada uznała w sposób dorozumiany, że wnosząca odwołanie pozostawała w posiadaniu jej podmiotu macierzystego w rozumieniu art. 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia nr 423/2007 i że figurowała zatem we wspomnianym wykazie w oparciu o tę podstawę, stanowi pochozny wniosek, który nie wynika w żadnym stopniu z treści spornej decyzji.
- 87 Po czwarte, wnosząca odwołanie twierdzi, że możliwość wniesienia skargi na sporną decyzję nie podważa faktu, że Rada nie wywiązała się z obowiązku uzasadnienia tej decyzji.
- 88 Po piąte, wnosząca odwołanie wskazuje, iż doprowadziła do wymiany korespondencji z Radą w celu uzyskania informacji na temat powodów umieszczenia jej w rozpatrywanym wykazie i powodów zamrożenia jej funduszy, ale Rada odmówiła przekazania swoich akt.
- 89 Rada, Republika Francuska i Komisja kwestionują dopuszczalność zarzutu dotyczącego braku doręczenia spornej decyzji.
- 90 Komisja zauważa, iż wnosząca odwołania nie podważa zasady wyrażonej przez Sąd w pkt 146 zaskarżonego wyroku, zgodnie z którą oprócz podania podstawy prawnej spoczywający na Radzie obowiązek uzasadnienia dotyczył okoliczności, że podmiot, o który chodzi, pozostawał w posiadaniu lub pod kontrolą podmiotu uznanego za zaangażowany w rozprzestrzenianie broni jądrowej w rozumieniu art. 7 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia nr 423/2007.
- 91 W tym względzie Rada, Republika Francuska, Zjednoczone Królestwo i Komisja uważają, że Sąd nie naruszył prawa w pkt 147 i nast. zaskarżonego wyroku, gdzie uznał, iż sporna decyzja została uzasadniona w wystarczającym stopniu. W szczególności umieszczenie Melli Bank w pkt 4 tabeli B załącznika do wspomnianej decyzji umożliwiło wnoszącej odwołanie powzięcie wiadomości o tym, że zamrożenie funduszy zostało dokonane z tej przyczyny, że była ona filią Bank Melli Iran.

Ocena Trybunału

- 92 Na wstępie należy oddalić zarzut dotyczący braku doręczenia spornej decyzji. Jak bowiem zauważył rzecznik generalny w pkt 66 swojej opinii, zarzut ten nie został przedstawiony przed Sądem. Tymczasem w ramach odwołania kompetencje Trybunału są co do zasady ograniczone do oceny rozstrzygnięcia prawnego w kwestii zarzutów, które były przedmiotem dyskusji przed sądem orzekającym co do istoty (wyrok z dnia 15 września 2011 r. w sprawie C-544/09 P Niemcy przeciwko Komisji, pkt 63).
- 93 Jeżeli chodzi o obowiązek uzasadnienia, wnosząca odwołanie nie kwestionuje przypomnianej przez Sąd w pkt 143–145 zaskarżonego wyroku zasady, że obowiązek ten należy oceniać w zależności od okoliczności sprawy. Utrzymuje ona jednak, że Sąd naruszył prawo, uznając, iż uzasadnienie spornej decyzji było wystarczające i spełniało wymóg ustanowiony w art. 15 ust. 3 rozporządzenia nr 423/2007 dotyczącego przedstawienia indywidualnych i szczególnych powodów przyjęcia tej decyzji.
- 94 W pkt 147 zaskarżonego wyroku Sąd stwierdził, iż Rada wskazała zarówno w tytule spornej decyzji, jak w jej motywie 2 podstawę prawną przyjęcia tej decyzji, którą był art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 423/2007, oraz w pkt 4 tabeli B załącznika do wspomnianej decyzji okoliczność, że Bank Melli Iran był zaangażowany w rozprzestrzenianie broni jądrowej, a także okoliczność, że wnosząca odwołanie figurowała wśród oddziałów i filii tejsze spółki.
- 95 Wbrew temu, co utrzymuje wnosząca odwołanie, Sąd nie naruszył prawa zaskarżonym wyrokiem, orzekając, iż nie było potrzeby sprecyzowania, że w zakresie dotyczącym wnoszącej odwołanie sporna decyzja została przyjęta na podstawie art. 7 ust. 2 lit. d) rzeczonego rozporządzenia, ponieważ wspomniano w niej o oddziałach i filiach Bank Melli Iran.
- 96 Sąd nie naruszył zatem prawa, orzekając w pkt 148 zaskarżonego wyroku, że wymienienie wnoszącej odwołanie jako filii Bank Melli Iran, czyli okoliczności, która była jej znana i nigdy nie została przez nią podważona, było wystarczające w obliczu przywołanego przez Sąd orzecznictwa dotyczącego obowiązku uzasadnienia.
- 97 Jeżeli chodzi o możliwość wniesienia skargi, argument wnoszącej odwołanie został oparty na błędnej interpretacji zaskarżonego wyroku. W pkt 151 tego wyroku Sąd nie stwierdził bowiem jedynie, że wnosząca odwołanie mogła wnieść skargę, ale dokonał wyszczególnienia treści skargi wniesionej w sprawie T-246/08 w celu poparcia swojego wniosku o tym, że uzasadnienie było wystarczające, uznając w tym względzie, iż w chwili składania skargi wnosząca odwołanie wiedziała o istnieniu związku między zamrożeniem jej funduszy a zarzucanym jej podmiotowi macierzystemu Bank Melli Iran zaangażowaniem w rozprzestrzenianie broni jądrowej.
- 98 Jeżeli chodzi o argument dotyczący braku przekazania akt Rady, argument ten nie ma znaczenia w ramach analizy zarzutu odnoszącego się do naruszenia obowiązku uzasadnienia spornej decyzji, ponieważ Sąd orzekł, nie naruszając prawa, że uzasadnienie wspomnianej decyzji było wystarczające w obliczu orzecznictwa z tej dziedziny.
- 99 Z powyższego wynika, że zarzut czwarty należy oddalić.
- 100 Mając na uwadze, że żaden z zarzutów przedstawionych przez wnosząca odwołanie nie został uwzględniony, odwołanie należy oddalić.

W przedmiocie kosztów

¹⁰¹ Zgodnie z art. 122 regulaminu postępowania przed Trybunałem, jeżeli odwołanie nie jest zasadne, Trybunał rozstrzyga o kosztach. Zgodnie z art. 69 § 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem, mającym zastosowanie do postępowania odwoławczego na podstawie art. 118 tego samego regulaminu, kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Ponieważ wnosząca odwołanie przegrała sprawę, a Rada, Republika Francuska, Zjednoczone Królestwo i Komisja wniosły o obciążenie jej kosztami postępowania, należy obciążyć ją tymi kosztami.

Z powyższych względów Trybunał (wielka izba) orzeka, co następuje:

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.**
- 2) Melli Bank plc zostaje obciążona kosztami postępowania.**

Podpisy